

Wojtczak-Szyszkowski, Jerzy

Skład Towarzystwa Naukowego Warszawskiego : (kadencja 2004-2007) : Wspomnienia pośmiertne : Anna Szelest (1920-2006)

Rocznik Towarzystwa Naukowego Warszawskiego 69, 62-63

2006

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

mii Nauk. Był również członkiem Międzynarodowej Komisji Słownika i Badań Cerkiewnosłowiańskich przy Międzynarodowym Komitecie Sławistów.

We własnym kraju pełnił wiele szacownych i odpowiedzialnych funkcji. Był wieloletnim członkiem, a ostatnio przewodniczącym Komitetu Słowianoznawstwa PAN, a także wieloletnim członkiem Komitetu Językoznawstwa PAN. Był również doktorem honoris causa Uniwersytetu Łódzkiego oraz członkiem Polskiej Akademii Umiejętności.

Hanna Popowska-Taborska

ANNA SZELEST
(1920–2006)

Pani Profesor Anna Szelest rozpoczęła swoją drogę do przyszłych sukcesów w pracy naukowej w trudnych warunkach okupacyjnych. Po zakończeniu działań wojennych, gdy Uniwersytet Warszawski borykał się z wielkimi problemami finansowymi i lokalowymi, przez pewien czas pracowała wraz z profesorem A. Michałowskim w Muzeum Narodowym i w Katedrze Archeologii, a kiedy zaistniała możliwość jej zatrudnienia w ówczesnym Seminarium Filologii Klasycznej, młoda badaczka energicznie przystąpiła do pracy, czego owocem była opublikowana już w roku 1952 rozprawa doktorska p. t. *De Pausaniae clausulis*. Wskazywała ona na przyszłe pole zainteresowania Anny Szelest jako historyka literatury i wykładowcy metryki starożytnej. Różne zajęcia dydaktyczne, a także praca w Polskim Towarzystwie Filologicznym na stanowisku sekretarza Koła Warszawskiego wypełniały bez reszty pracowite dni. Prowadzenie wykładów z literatury łacińskiej owocowało gromadzeniem materiałów, które następnie wykorzystywała w trakcie przygotowywania, wespół z prof. Cytowską, obszernej publikacji pt. *Historia literatury łacińskiej*, która ukazywała się sukcesywnie już w latach późniejszych. Autorem jednego z tomów tej publikacji był prof. Kumaniecki, część pierwszego tomu przygotowała prof. Rychlewska.

Prof. Anna Szelest, poświęcając się badaniu poezji okresu cesarstwa, skoncentrowała się na twórczości Marcjalisa: rezultatem tego było wiele publikowanych artykułów, a ostatecznie ukończona w roku

1962 obszerna rozprawa habilitacyjna będąca monografią twórczości Marcjalisa pt. *Marcjalis*. Rozprawa ta do dziś jest cytowana przez badaczy jego twórczości w różnych częściach świata.

Lata siedemdziesiąte to czas, w którym, po śmierci profesora Kumanieckiego, kierowała ówczesną Katedrą Filologii Klasycznej, a pełniła te obowiązki przez kilka lat. W tym też okresie zintensyfikowała swe prace nad historią literatury łacińskiej przez kilkakrotne wyjazdy zagraniczne i częste kontakty z uczonymi innych krajów.

Od wznowienia działalności przez TNW w 1982 Profesor Anna Szelest była członkiem Towarzystwa Naukowego Warszawskiego (do 1989 r. jako członek–korespondent, od tegoż roku jako członek zwyczajny)⁹.

Miała Prof. Anna Szelest licznych magistrantów i wypromowała kilku doktorów: podchodziła do tych obowiązków z dużym zaangażowaniem i stawiała poważne wymagania, a jednak studenci często prosili ją o opiekę naukową nad ich pracami magisterskimi. Była osobą wyrozumiałą dla ich problemów życiowych i chętnie pomagała w trudnościach, z jakimi się spotykali. Nierzadko wygłaszała referaty na posiedzeniach Polskiego Towarzystwa Filologicznego, dzieląc się rezultatami swych poszukiwań ze środowiskiem filologów warszawskich. Pozostawiła po sobie pamięć sumiennego badacza i dobrego współpracownika. Zmarła po dłuższej chorobie 15 maja 2006 roku.

Jerzy Wojtczak–Szyszkowski

⁹ W katrotece osobowej TNW i publikowanych listach członków figuruje imię Hanna, a nie Anna [red.].